

## **Moció d'ACR per a l'elaboració d'una ordenança, reglament i mapa de la contaminació odorífica de tot el municipi**

L'olor és un paràmetre cada vegada més estudiat als països més avançats per les molèsties que pot ocasionar a la població, especialment en el seu lloc de residència.

Està demostrat que l'exposició freqüent a atmosfera carregada d'olors, a més de la reducció de la qualitat de vida, pot accelerar l'aparició de trastorns patològics.

Cal indicar que, en algunes ocasions, les olors poden originar-se en reaccions químiques de descomposició. Instal·lacions industrials com la fabricació de productes d'alimentació, depuradores d'aigua, tractament de residus, eliminació de despulles animals, abocadors, indústries químiques, entre altres, s'han mostrat com a generadores potencials d'olors.

Tanmateix, existeixen en l'actualitat molt tipus de mesures correctores en base a diverses tècniques, principalment tèrmiques, físico-químiques i biològiques, per a la reducció efectiva de les emissions d'olors.

En aquest sentit, algunes ciutats del nostre país, ateses les particularitats del seu teixit industrial o de certes activitats, i la proximitat entre els polígons industrials i les zones residencials, s'ha generat una problemàtica d'olors molestes que afecte la qualitat de vida dels veïns i veïnes i que, com a tal, ha de ser tractada amb les mesures adients.

En aquest sentit, el municipi de Rubí no queda al marge d'aquesta problemàtica, ans el contrari, la seva extensió de polígons industrial, altres activitats en àrees no industrials, així com seva distribució entrelligada d'usos del sòl en fan que sigui un municipi sensible a aquest tipus de contaminació.

Atès que en els temes de contaminació cal basar-se en els principis de cautela i acció preventiva de correcció de la contaminació de la mateixa font, i actuar mitjançant l'establiment de un sistema de prevenció i control integrats.

Vista la indubtable transcendència que té la regulació de la qualitat odorífera per als drets a la intimitat i a la inviolabilitat del domicili, per a la dignitat de les persones i el lliure desenvolupament de la seva personalitat, per a la qualitat de vida i el benestar i per un medi adequat en el marc d'un desenvolupament sostenible. I que en aquest sentit, el Tribunal Europeu de Drets Humans i la jurisprudència contenciosa administrativa han declarat en determinats supòsits que les molèsties per olors poden arribar a afectar el dret a la intimitat domiciliària de les persones.

A desgrat d'això, no existeix una normativa catalana o fins i tot espanyola que tracti aquesta problemàtica. I atenent a la sensibilització cada vegada més gran dels ciutadans i ciutadanes del nostre país envers la qualitat ambiental, entenem que seria urgent legislar sobre aquesta matèria.

Vist també la normativa següent, malgrat l'absència de normativa específica:

- La Directiva 96/61/CE del Consejo de 24 de septiembre de 1996 relativa a la prevención y al control integrados de la contaminación.
- La Ley estatal "Ley 16/2002, de 1 de julio, de Prevención y Control Integrados de la Contaminación." I el desplegament d'aquesta amb el "Real Decreto 815/2013, de 18 de octubre, por el que se aprueba el Reglamento de emisiones industriales y de desarrollo de la Ley 16/2002, de 1 de julio, de prevención y control integrados de la contaminación."

- Que les olors constitueixen un factor de contaminació atmosfèrica, i aquesta està regulada a la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, de caràcter bàsic, i a la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric.

- El "Real Decreto 117/2003, de 31 de enero, sobre limitación de emisiones de compuestos orgánicos volátiles debidas al uso de disolventes en determinadas actividades."

Atès l'Avantprojecte de llei de qualitat odorífera elaborat per la Direcció General de la Qualitat Ambiental de la Generalitat de Catalunya.

Saben que l'olfactometria dinàmica i la norma UNE-EN 13725, es presenten com a eines vàlides per quantificar l'emissió d'olor de una activitat, així com l'impacte produït en l'entorn.

Atès que existeixen diverses ordenances municipals de regulació i de l'alliberament d'olors a l'atmosfera, com per exemple: la Ordenança d'olors de l'Ajuntament de Banyoles, o l'Ordenança de regulació de l'alliberament d'olors a l'atmosfera de l'Ajuntament de Lliçà de Vall.

Donat que la Llei 3/1998, de 27 de febrer i el Decret 136/1999, de 18 de maig, de desplegament d'aquesta, reafirma la competència dels Ajuntaments per a la regulació de la problemàtica de les olors i, per tant, per a l'emissió d'un informe vinculat en referència a aquest tema, així com a d'altres qüestions de la seva competència.

### **S'acorda**

1r. Demanar al Parlament de Catalunya que aprovi una llei que reguli les males olors derivades de les activitats industrials i altres assimilables per la seva relació directa amb la producció i dispersió d'olors. Cal tenir en compte que aquesta llei ja disposa de l'avantprojecte de llei de qualitat odorífera citat anteriorment.

2n. Mentrestant no s'aprovi l'esmentat avantprojecte de llei de qualitat odorífera, que l'Ajuntament de Rubí, engegant els treballs necessaris en el termini de dos mesos, elabori i aprovi una ordenança, reglament i mapa de la contaminació odorífica de tot el municipi per a la regulació de les olors.

3r. Comunicar aquests acords al Parlament de Catalunya, a la presidenta del Parlament de Catalunya, als Departaments d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, i al de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, a les entitats municipalistes, i als portaveus dels grups parlamentaris.